

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΒΑΒΥΘΕΡΙΟΝ ΒΕΝΙΖΕΛΟΝ

28 Χρόνια σήμερα πού πέθανες Λευτέρη
 'Ο κόσμος όλος σε θρηνεί και ή Πατρίς σου κλαίει
 και κλαίει και δδύρεται για τόν καλλύτερόν της
 πού ήσουνα ό οδηγός, τά μάτια και τό φως της
 Έβγαιναν έκ του μετ άκου σου όλόχρυσες άκτίδες
 πούδιδαν στην Πατρίδα του τόσες χρυσές έλπίδες.
 Και σαν τόν ήλιον έλαμπες και φώτιζες τά πάντα
 και τά καλά έκ τά κακά τά χάριζες για πάντα
 Και μαυρισμένον συννεφον γεμάτο από όμίχλη
 δίκασε την Πατρίδα σου σκιάβα και καταδίκη
 Και μεσ'τό σκότος ποήμεθα και είχομεν την άντάρα
 κι'είχομεν πάντα στην καρδιά τους κτύπους την λαχτάρα
 μέ φόβους άνεδιήγητους είμεθα φοβισμένοι
 τής Λευθεριάς και τής τιμής είμεθα ήστερημένοι
 Τότε έσύ έφάνηκες ό ένδοξε Λευτέρη
 και έσωσες την Πατρίδα σου από τής σκιάβιας τ'άγέρι
 Και μόλις σύ έφάνηκες στον πρώτον έρχομόν σου
 πλήθος άνδρών μαζεώθηκε και ήλθε στό πλευρόν σου
 "Ορκον φρικτόν είκάματε εις τόν σταυρόν επάνω
 την Λευθεριάν να φέρετε στην Κρήτη έίως άλλο
 Και ό ήλιος ανέτειλε άνέτειλε μια έμορφη πρωίαν και εις την
 γλυκέιά πατριάδα μας ήτο έλευθερία
 δέν θα ες λησμονείσωμε ποτέ μας αιωνία
 τό όνομα σου άθάνατο θάναι στην 'Ιστορίαν
 Και θ'άρχονται προσκυνηταί από όλη την Οικουμένην
 να προσκυνούν τόν τάφον σου να φεύγουν λυπημένοι
 Γιατί θα βλέπουνε νεκρόν τόν ένδοξον Λευτέρη
 πούταν στον κόσμο εξακουστός τό πιο λαμπρό 'Αστέρι
 Μνημόσυνα σου κάνομε στην Κρήτη κάθε χρόνο
 ν'αναπαυθής ή ψυχοϋλα σου εις του θεού τόν θρόνον